

"המלחמה חיזקה בי את הרצון להישאר בצבא ולעבור לעולם המבצעים"

רס"ן יובל שטיינמץ, בת 26, תושבת ראשון-לציון
רמ"ד אופרטיבי ושו"ב בפיקוד המרכז, בוגרת נתיב האולפנה בראשון-לציון ומכינת צה"ל

ספרי על דמות משמעותית בחיך.

אמא שלי, עדי. היא מלווה אותי לאורך כל הדרך ומעניקה לי תמיכה רגשית ומעשית, במיוחד בתקופות עמוסות ומאתגרות.

עדי, איך את חווה את השירות של יובל מאז 7 באוקטובר?

המלחמה חיידה את תחושת השליחות של יובל. היא השתתפה בהתאמות החירום למערכי ההדרכה במגל, ובתפקידה החדש היא מביאה לידי ביטוי יצירתיות ומקצועיות. אני גאה בה על הדרך שהיא עושה ועל התרומה החשובה שלה לצבא ולמדינה.

כאמא לחיילת, מה תמליצי למתגייסת הצעירה?

מצאי משמעות בעשייה שלך וזכרי שהמסע הצבאי מלא אתגרים, אך כל קושי הוא הזדמנות לצמיחה ולהתפתחות אישית. המערכת הצבאית מציעה מגוון הזדמנויות להגשמה עצמית, ולכן חשוב לנצל אותן ולתת את הטוב ביותר בכל משימה. נוסף על כך, הביאי את עולמך הדתי לצבא בצניעות וברגישות - זו יכולה להיות שליחות חברתית אמיתית, המאפשרת לחברה להכיר ולהבין גוונים חדשים.

יובל, מילה לסיום?

הצבא נשמע נוצץ ואידיאלי אבל יש גם רגעים קשים ומאתגרים, השגרה שוחקת. לכן חשוב לשים לנגד עינינו את הסיבה שאנחנו בוחרים לשרת, לזכור שאם לא אנחנו אז מי, במיוחד בימים אלה. וכמובן, אם עושים - אז בצורה הכי טובה שאפשר.

צילום: אריק סולטן

יובל ואימה עדי

ספרי על תפקידך בצבא.

אני עוסקת בעולמות מבצעים בפיקוד המרכז, הכוללים כתיבה ותיקוף של תוכניות חירום, לצד אחריות על מערכות שליטה ובקרה. בעבר הייתי מפקדת טירונים בחיל הלוגיסטיקה, מתפקיד מ"כית ועד מ"פ.

איך החלטת להתגייס?

תמיד חלמתי לשרת בצבא. גדלתי במשפחה עם ערכים של תרומה למדינה, ואומנם אחיותיי עשו שירות לאומי, אבל אני ראיתי את מקומי בצבא. ההבנה של המשמעות והאחריות בשירות הצבאי רק התחזקה עם השנים.

האם רצית להתגייס לתפקיד הזה ולמה?

כן, מאוד רציתי להיות מ"כית טירונים. אהבתי את הרעיון של לעבוד עם אנשים וללמד אותם על חשיבות השירות. בהמשך, כמ"מ וכמ"פ, הרגשתי תחושת שליחות והשפעה ישירה על חיילים ומשפחותיהם. היום, בתפקידי בפיקוד המרכז, אני מרגישה בורג קטן אבל משמעותי במערכת שמגינה על מדינת ישראל.

איך הגיבה הסביבה להחלטת להתגייס?

משפחתי תמכה מאוד, במיוחד בעלי, שמאז שהיינו בני 15 דחף אותי תמיד. גם בבית הספר הייתה קבלה יחסית של ההחלטה, אחרי שיזמתי שיחה עם ראש האולפנה שדיבר עם השכבה על משמעות השירות בצבא ובשירות הלאומי כאחד.

איך נראים הימים האלה?

מעניינים ומאתגרים. בתפקידי הנוכחי אני לומדת המון על עולם המבצעים, ובמקביל, יחידות הפיקוד עובדות קשה בצפון, בדרום ובאיו"ש לשמירה על ביטחון המדינה.

מה מחזק אותך?

המשפחה שלי, ובעיקר הילדים שלי. בנוסף, הצלחות בצבא, כמו סיכול אירועים או הצלחה במבצעים, נותנות לי תחושת סיפוק ומחזקות את ההבנה שאני במקום הנכון.

איפה היית כשהמלחמה התחילה?

הייתי אחראית על ההדרכה במערך מגל, תוך כדי גידול

ילד בן שנה ובאמצע ההיריון. נדרש מאיתנו להתאים את הכשרות הטירונים לצרכי הצבא, החל מחיזוק מיומנויות בנשק ועד התאמת השיח הרגשי בין המפקד לחייל. זה היה תהליך אינטנסיבי שבוצע בזמן קצר מאוד, אבל בעיניי, התוצאה הייתה איכותית ומילאה אותי בתחושת סיפוק.

האם המלחמה גרמה לך לראות את תפקידך באור אחר?

לגמרי. המלחמה העצימה את תחושת השליחות בתפקידי במגל, והובילה אותי להמשיך בצבא ולעבור לתחום המבצעים, שם אני מרגישה משמעותית במיוחד.